

ПРОТОКОЛ

№ 477

гр. Пловдив, 08.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Радка Д. Чолакова
Милена Б. Рангелова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора В. Ас. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно
частно наказателно дело № 20225000600501 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:51 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **Г. Й.** се явява лично и с **адв. С. В.**, редовно
упълномощен от по-рано.

Предвид обстоятелството, че обвиняемият **Г. Й.** е румънски гражданин
и не владее български език, е призван и се явява в съдебната зала преводач
от български на румънски език и обратно – **Б. Ф.**, който е извършил превода и
пред първоинстанционния Пловдивски окръжен съд.

Обвиняемият Й.: Съгласен съм този преводач да ми превежда.

Предлаганият от него превод е добър, разбирам го.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАЗНАЧАВА Б. К. Ф. за преводач по делото на обвиняеми **Г. Й.** – от
български на румънски език и обратно.

Преводачът **Б. К. Ф.** е със снета от първата инстанция самоличност.

На преводача се напомни отговорността по чл. 290, ал. 2 от НК.

Преводачът Б. К. Ф.: Обещавам коректен, добросъвестен и точен
превод. Известна ми е наказателната отговорност.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. В.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият Г. Й.: Да се гледа делото днес.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото:

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7, 8 и 9 от НПК, образувано по частна жалба на адв. С. В. – защитник на Г. Й., обвиняем по ДП № 201/2022 г. на РУ Т. при ОД на МВР Пловдив, против протоколно определение № 1569 от 02.12.2022 г., постановено по ЧНД № 2 165/2022 г. на Пловдивски окръжен съд, с което е оставено без уважение искането му за изменение на мярката му за неотклонение задържане под стража

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. В.: Поддържа жалбата. Нямаме искания за отводи към състава и такива за други доказателства по делото.

Да се даде ход на съдебните прения.

Обвиняемият Г. Й.: Не възразявам този състав да гледа делото за мярката ми за неотклонение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Да се даде ход на съдебните прения.

С оглед становищата на страните, че нямат искания по този ред, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. В.: Уважаеми апелативни съдии, моля да ревизирате определението на Пловдивския окръжен съд, с което беше отказано да бъде изменена първоначално взетата мярка за неотклонение на подзащитния ми в по-лека. Считам определението на ПОС за неправилно.

Не се отчете факта, че подзащитният ми има изискуемото

процесуално поведение. Той ангажира доказателства за доказване на собственото си виждане по случая. Станало е във връзка с отношенията с потърпевшия, които са се влошили поради причиняване на смъртта на детето на техен общ приятел. Случайно са се видели при преминаване на румънската граница и при отбиване на потърпевшия от магистралата се е стигнало до саморазправата, при която подзащитният ми е издърпал другия обвиняем по делото и е нанесъл един-единствен удар на пострадалия. Категорично отрича да има извършен грабеж на парични средства. Действително е имало сбиване. Искали сме да бъдат извършени очни ставки на разпитаните свидетели, вкл. с пострадалото лице, поискали сме да се изиска документация от румънската прокуратура, за да се види има ли заведено дело за смъртта на това дете.

От задържането са изтекли 5 месеца, през които ние не сме инициирали безброй дела за промяна на мярката за неотклонение, тъй като смятаме, че трябва да се даде процесуален комфорт на органите на ДП за събиране на доказателства. Считаме, че към настоящия момент интензитетът на процесуално-следствените действия е отпаднал, което според постоянната съдебна практика се приема като такова обстоятелство, което може да послужи за изменение на мярката за неотклонение в по-лека такава. Самата тежест на обвинението не е основание да продължава най-тежката мярка за неотклонение. Такава е константната съдебна практика, цитирал съм и европейска практика. Към настоящия момент поради изтеклото време и невъзможността да се извършват процесуално-следствени действия, а именно защото другият обвиняем по делото беше първоначално задържан, а после освободен и така или иначе румънската страна не го изпраща и с оглед равнопоставеността на страните моля да промените мярката за неотклонение на подзащитния ми в по-лека. Той желае активно да участва в разследването. Фактът е, че спрямо него има постановена ЕЗА, първоначално е бил спрян от полицията, после освободен и след като се прибира вкъщи, отново там отива румънската полиция, задържат го и го превеждат в Република България. Ако той е имал намерение да се укрива, нямаше да се прибере в дома си, след като е разбрал, че го търсят за нещо извършено в България. Той е семеен, има постоянен адрес в Р.. Моля да промените мярката за неотклонение в „гаранция“, макар и в по-висок размер, тъй като той има строителна фирма

и може да плати по-висок размер на „гаранция“, който ще е препятствие срещу евентуално отклонение от правосъдието.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия.

Обвиняемият Г. Й. : Съгласен съм с това, което каза адвокатът ми. Съжалявам за случилото се.

Моля да промените мярката ми в „гаранция“ в по-висок размер. Като платя гаранцията, ще си живея там, където ме намери и полицията – на адреса по личната ми карта, в дома ми в Р.. Ако бъде освободен, веднага ще се върна в родната Р.. Със съпругата си и децата си живея на този адрес.

Работя в строителството.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, аз ви предлагам да потвърдите определението на Пловдивския окръжен съд, с което е отказано изменението на мярката за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемия Г. Й..

Не е разколебан изводът за наличие на обосновано предположение, че той е извършител на деянието и мисля, че няма спор по това обстоятелство.

Относно реалната опасност от укриване и извършване на престъпление: веднага след деянието той е напуснал пределите на България и е отишъл в Р., като по време на самото деяние „грабеж“, и то по чл. 199 от НК, заедно със своя приятел – другият обвиняем, са били с маски и с ръкавици, т.е. имали са предварително оформено намерение да избягат от евентуално наказателно преследване. Така че не е инцидентно това деяние. Предварително подготвено е – да си набавиш маска, да я сложиш, с нея да извършиш престъплението, не може тук да става въпрос за никаква инцидентност.

Доколкото разбрах от защитата, в Р. са го извикали в полицията, намерели са му адвокати, след което е освободен и се е прибрал в дома. Отишъл си е вече успокоен, защото веднъж е бил пуснат от полицията. Той след това е изпратен в България по силата на ЕЗА, каквато между другото има издадена и за неговия съучастник и действително ние се надяваме, че в най-скоро време и той ще бъде изпратен.

Пет месеца продължава разследването, т.е. откакто е задържан Й., и

мисля, че сме все още в границите на т.нар. разумен срок за разследване, така че и това не е основание за изменение на неговата мярка. Няма настъпили каквито и да са нови обстоятелства, които да налагат отмяна или изменение на така взетата мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Съдът даде последна дума на обвиняемия.

Обвиняемият Г. Й.: Продължавам да поддържам казаното от адвоката и това, което азказах преди малко.

Истината за смъртта на детето е факт. Аз нямам никаква вина за нея, но присъствах на мястото на инцидента. Присъствах, когато почина детето. Виновни са Ф. Д. и сина му. Това е „пострадалият“ по вашето дело. Д. Ф. е чичо на детето.

Моля да бъде освободен.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 11:18 часа в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Споделят се съображенията на първоинстанционния съд, че събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателствени материали, сред които са показания на очевидци, множество огледни протоколи и записи на камери за видеонаблюдение, очертаващи предварително обмислени и координирани действия, както и експертното изследване на телесните повреди на пострадалия и видеотехническото изследване на записите, обосновава предположение за причастност на жалбоподателя Й. към инкриминираното наказуемо с лишаване от свобода престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 3 вр. чл. 198, ал. 1 НК. Споменатото предположение се засилва от дадените от обв. Й. частични самопризнания – че редом с обв. Д. Ф. също е нанесъл удари на пострадалия. Двамата обвиняеми отричат участие в ограбването на неговите пари, но тяхното участие в имущественото посегателство следва от показанията на св. Д., преценени в аспекта на идеалния синхрон в инкриминираните действия и в посткриминалното поведение на съучастниците, за които пък говори св. Б. С.. Заслужава да се посочи и фиксираният в огледния протокол факт на намирането на три паднали на земята, по пътя на оттеглянето на извършителите, банкноти.

Споделим е и изводът за наличието на останалите предпоставки за

продължаване действието на атакуваната мярка за неотклонение.

И според ПАС е налице опасност обв. Й. да се укрие или да извърши престъпление, ако не се задържа под стража. Обвинението срещу него е много тежко, респ. очакваното наказание – сериозно, което би могло да го мотивира да се отклони от наказателно преследване. Това не би му било заТ.нително при положение че няма обвързаност с България, която да го задържа в страната. Всъщност той е влязъл в България часове преди, а я е напуснал часове след инкриминираното посегателство, а в родината си е бил издирен по линията на международното съТ.ничество (и предаден на българските власти след обявяването му за издирване и въз основа на издадена от ОП-Пловдив ЕЗА). Заслужава да се спомене и това, че самото престъпление е прецизно подготвено и прикрито и дружно и експедитивно осъществено съучастническо деяние. Тези негови характеристики свидетелстват за престъпна опитност на извършителите, а също за особената дързост на техния план, изграден и реализиран последователно в две държави.

Съдът взе предвид като обстоятелства по чл. 56, ал. 3 НПК фактът, че обвиняемият е Т.ово и семейно ангажиран и се грижи и за деца, но поради значителния интензитет на коментираните опасности претендираната мярка за неотклонение „гаранция“ очевидно не е подходяща.

Вярно е, че е необходимо съдът да следи за спазване принципа на равнопоставеността на процесуалните страни, но фактът, че съучастникът на жалбоподателя все още не е задържан, не може да обоснове автоматично освобождаване на последния. Още повече че румънските правосъдни органи не са отказали, а отложили предаването на г-н Д. Ф. (с решение от 01.07.22г. заради висящо в Р. наказателно дело). Разбира се, ако тази процесуална несигурност продължи, въпросът за мярката за неотклонение на обв. Й. би могъл отново да се постави. Към настоящия процесуален момент обаче са изминали едва пет месеца, т.е. най-тежката мярка за неотклонение се осъществява по отношение на него в рамките на все още разумен срок.

В заключение – действието на обжалваната мярка за неотклонение е продължено при подходящо мотивиране на законовите предпоставки за това, като са съобразени обстоятелствата по чл. 56, ал. 3 от НПК и следователно точно тя би била годна да обслужи целите по чл. 57 НПК.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1569 от 02.12.2022 г., постановено по ЧНД № 2165/2022 г. по описа на Пловдивския окръжен съд, с което е оставена без уважение молбата на обвиняемия Г. Й. за изменение на мярката му за неотклонение от **“Задържане под стража”** в по-лека.

Определението е окончателно.

Да се изплатят на преводача от бюджета на съда 150 лв. възнаграждение за извършения днес превод и 20 лв. пътни разноски. Издадоха се 2 РКО.

Протоколът изготвен в с. 3.

Заседанието се закри в 11:25 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____